

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΧΑΜΕΝΟΥ ΔΥΟΣΜΟΥ, Λευκωσία 1979

ΚΙ.186

"Μ'αυτό το αγνό, μοσχομυριστό φυτό, που κρατάει το άρωμα του και ξερό ακόμη, συμβολίζεται η σπαραγμένη ομορφιά του νησιού. Οπως και οι θύμισες που ακολουθούν τους ξεριζωμένους μέρα και νύχτα. Μέσα απο αυτή την ποιητική συγκίνηση που αναβλύζει απο κάθε στίχο προβαλλει όλη η τραγωδία της πατρίδας της και μας συγκλονίζει. Λιτά, αδρά, πονεμένα, χωρίς τίποτε το περιττό. Με λόγια καίρια, που αγγίζουν άμεσα τη ψυχή.

Η αγωνιστική της πνοή υφάινεται με γυναικεία τρυφερότητα, κι εκφράζεται με στίχους που σού μένουν ψαραγμένοι βαθειά. Με μια λέξη, με μια εικόνα-προνομιο της αληθινής ποίησης ξεδιπλώνει σ'όλη την έκταση και το βάθος την νοηματική αλληγορία που χρησιμοποιεί. Αλλού πάλι γίνονται αναδρομές ιστορικές κι αναφορά σε αρχαία ονοματα και γεγονότα, όλα δεμένα με τη μοίρα του τόπου, την ελληνικότητα του, τους ατέλειωτους αγώνες του."

Χρυσάνθη Ζιτσαία